

متن پرسش

سلام علیکم: ممنون میشم اگه توی این مسئله به من کمک کنید: آیا معصومین (علیهم السلام) هوای نفس نداشتن؟ اگه نداشتن پس چه طوری در بالاتری مراتب قرار دارن؟ مگه آدم با مخالفت با نفسش به جاهای عالی نمیره؟ پس اگه معصومین (علیهم السلام) هوای نفس ندارن پس با فرشته ها چه فرقی دارن چون ملائکه هم هوای نفس ندارن و عقل محض اند. در این صورت چه طوری میتونن الگوی ما باشن وقتی ما هوای نفس داریم و اونا ندارن؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ائمه «علیهم السلام» نیز در موقعیت بشری خود، هوای نفس دارند؛ منتها هنر آنها آن است که در مقابل امیال نفسانی، نظر به حق دارند و آن امیال را زیر پا می گذارند و کمال آنها آن است که تمام عمر در مقابل امیال نفسانی خود، سر فرود نمی آورند و معنای عصمت آن بزرگان بزرگ در همین نکته است. عرایضی در کتاب «مبانی نظری نبوت و امامت» در قسمت آیاهی تطهیر در این مورد شده است. کتاب بر روی سایت می باشد. موفق باشید